

nu. Naar det ærede Medlem mente, at jeg næsten havde fremsat en Fornærmelse mod hele Samfundsklasser: Godseiere, Aktieselskaber osv., skal jeg bemærke, at det forekommer mig, at han kunde have taget sig den Sag meget lettere. Naar jeg har sagt, at Tjenestefolk væsentlig demoraliseres ved Jernbaner, Aktieselskaber, store Herregaarde osv., saa ligger det slet og ret i, at det er en Selvfølge, at den store Sammenstimlen af Folk foraarsager, at Driftsherrerne, selv om de ere nok saa gode, og Aktieselskaberne, som jo i Dyrigt ere upersonlige, ikke kunne have det Eilsyn med den Enkelte, som kan finde Sted i de mindre Landbrug. Andet og mere skal det ærede Medlem slet ikke søge i mine Udtalelser, og naar jeg sagde, at de ofte behandlede Lyndet ikke som Mennesser, men som en Kraft, da refererede jeg det udtrykkeligt til Aktieselskaberne, som jeg nævnte vare paa en Maade upersonlige; jeg haaber, at det ærede Medlem dermed maa finde sig tilfredsstillt. Jeg kan selvfølgelig ikke være saa ensfoldig at vilde dømmen en hel Samfundsklasse, da jeg meget godt veed, at der i Godseiernes Klasse og blandt Fabriksierne ere gode Folk og daarlige Folk som allevegne.

Da Ingen yderligere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Holstein-Ledreborg: Jeg tillader mig at foreslaa, at Sagen henvises til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges Holstein-Ledreborgs ovenstaaende Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: „Forslag til Lov om Pension til forhenværende konstitueret Chef for den 4de Udskrivningskreds, Kammerherre, Greve S. L. Gold“.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1591—92).

Da Ingen begjærede Ordet, var Behandlingen bragt sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Albertsen: Jeg tillader mig at foreslaa,

at dette Lovforslag henvises til det Udvalg, der er nedsat angaaende Pension til forhenværende Biskop Hansen.

Bille: Jeg vil tillade mig at bede det ærede Medlem noget at motivere dette sit Forslag. De ganske eiendommelige Forhold, som finde Sted med Hensyn til Biskop Hansens Pension, ere i alle Punkter saa særdeles forskellige fra dem, der gjælde med Hensyn til den Mand, hvem det foreliggende Forslag vil give ekstraordinær Pension, at jeg slet ikke ser, der er nogen Forbindelse derimellem. Det forekommer mig derfor mindre rigtigt at henvise denne Sag til det omtalte Udvalg, som ganske vist er nedsat med helt andre Betragtninger for Die.

Albertsen: Det forekommer mig, at disse to Pensionsager, hvoraf den ene kaldes overordentlig og den anden kaldes ekstraordinær, godt kunne gaa sammen.

Bille: Jeg tror, at der skal lidt mere til end blot den Navnelighed, som det ærede Medlem nævnte; man kunde lige saa godt sige, at disse Love foreslaas henvises til det samme Udvalg, fordi begge de Vedkommendes Navne begynde med S. Dersom denne Sag skal henvises til noget Udvalg, hvortil der i alt Fald ikke forekommer mig at være tilstrækkelig Anledning, men om hvilket der formodentlig er fattet Beslutning af det ærede Flertal, vil jeg henstille, om det ikke vilde være rigtigere at vælge et særligt Udvalg til at drøfte den. Jeg skal ganske vist ikke stille noget Forslag, derom, men jeg ønsker under alle Omstændigheder, at de Forslag, der er stillet, maa komme under Afstemning, for at jeg kan faae Leilighed til at stemme derimod.

Winther: Det forekommer mig dog, at to Sager, der begge angaa Pensionsvesenet, meget formistlig kunne behandles af det samme Udvalg, og da jeg ikke har deltaget i nogen som helst Beslutning af noget Flertal, finder jeg mig foranlediget til at sige, at det blot er ved at betragte Sagen i og for sig, at jeg er kommen til det samme Resultat som det ærede Medlem, der stillede Forslaget (Albertsen). I Dyrigt forekommer det mig noget besynderligt, at det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Bille) saa bestemt fordrer Oplysninger. Det er sandt, det kan ikke gaa an her at citere latinske Ordsprog; ellers vilde jeg sige: „stat pro ratione voluntas“. Det, man vil, det gjør man. Naar man har Lov til at ville Noget, og man vil det, behøver Trediemand, der ikke har Ret til at kritiseres Ens Vilje, ikke at træde op som den, der fordrer nærmere Forklaring. Havde det været mig, til hvem Forbringningen var rettet af det ærede Medlem, havde han sandelig intet Svar faaet; det forekommer mig,